

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermo de digna Preparat[i]one cordis pro suscipiendo
Sacrame[n]to Eucharistie. R. P. Martini Luther
Augustiniani Vuittenbergensis**

Luther, Martin

[Leipzig], [1518]

VD16 L 5976

Corollarium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33409

*Del. Ita in unum
non dmi*

¶ Quinto / id cura / ut cum plenā / aut saltem possibili fide
accedas certissime confidens tete gratiam consequenturū.
Tantum enim accipies. quantum credis te accepturū / sicut
Christus ait. **¶** Quidquid orantes petieritis / credite quod accipiet
Et iterum dicit tibi illud / **¶** Fiat tibi sicut credidisti. Si enim
accederes sine ista fide / iudicium tibi omnino acciperes et morte
tem. Sic enim in omni alio sacramento non nisi illusio est et fictio agi
tur sine fide si percipitur quod est horrendum.

M. 11

¶ Hec itaque fides sola et summa ac prima dispositio / facit
vere puros et dignos / quia non nititur in opibus aut virtutibus
suis / sed in purissimo / piissimo / firmissimoque verbo Christi
dicentis. Venite ad me omnes qui laboratis / et onerati estis /
et ego reficiam vos. Et iterum. Beati qui esuriunt et sitiunt ius
tura / quoniam ipsi saturabuntur. Fides enim est que iusti
ficat / purificat / dignificat. Ut actu. xv. Fide purificans cor
da eorum etc.

¶ Corollarium.

infidelitas

¶ Quicquid sit de contritione tua / de penitentia vera vel
falsa / illud maxime stude / ut in presumptione istorum ver
borum Christi accedas / et sic accedens illuminaberis / et fa
cies tua non confundetur. Vel matrem eius noli mendacem
facere / qui dicit. Esurientes implevit bonis. Multo magis
ne ipsum met dum arguas mendacem / ubi promittit. Vete
ad me etc. Argues autem mendacem / si non credis eum ita fa
cturum tibi sicut promittit. Ideo infidelitas est maximum
peccatum / et recta blasphemia in veritatem divinam.

om. Inq. dicitur

¶ Sexto. Si sentis te nec ista duo posse / vel satis posse / si
cut vere senties si te ipsum probabis. Hic non verearis cum
Apostolis dominum orare / Domine adauge nobis fidem /
et cum illo patre illius demoniaci. Mar. ix. Domine adiu
ua incredulitatem meam / intra in cubiculum tuum / et dic
patri tuo in celis. Ecce mi domine Iesu Christe miseriam
meam respice / in ops et pauper sum / et tamen a deo fastidio
suis medicine tue / ut nec divitias gratie tue suscipiam. Accede
de me domine desiderium gratie tue et fidem promissionis
tue / ut non offendam te optimum deum meum perversa mea
et in crudelitate et saturitate. Ac sic accede cum fiducia mi
sericordie eius / et in timore indignitatis tue.

¶ Sed hic tractandum est illud Apost. i. Corin. ij.
Probet autem seipsum homo. rē. Hoc verbum multi sic
intelligere videntur / ac si velit Apostolus nos non ante de
bere accedere / quā donec inuenerimus nos dignos et puros
ab omni peccato / Ideo sibi ipsis faciunt angustiam et car
nificinam conscientie / discutiendo / conterendo / confitens
do non solum venialia / sed ea que nō sunt peccata. Et his
factis (quod est horrendū Barathrū presumptionis) iam se
cure accedunt / nec de fide sua quicquā solliciti. Volunt enim
iusti et digni venire / et similes deo sicut lucifer / quum de
berent velle iusti et digni fieri et redire ad deum. Igitur illud
verbum dictū est cōtra eos qui Christi diuidebāt in dicer
sas sectas / alij volētes esse Pauli / alij Cephe / alij Apoline
alij Christi sequaces. i. Corin. iij. Et ideo inuicē iudicabāt
et damnabāt / atq; contemnebāt. Insuper ad sacramentū
alij alios preueniebant et presumebant / vt alij venturi ni
hil haberent / vt clare ex textu et gl. B. Aug. patet / Quos
Apostolus arguit et pñiciat indigne manducare rē. volēs
vt seipfos potius pbarent / iudicaret / dānarēt / et nō alios
Ea enim discordia vt diximus / maxime facit indignos et
reos corporis dñici / hāc eius esse sentētia sequētia ostēdit
Itaq; ait Paulus fratres mei / cū conuenieris ad mandu
candū inuicē / expectate / ne in iudiciū conueniatis. Item.
Si nōs ipsos iudicarem / nō vtiq; iudicaremur a dño. Itē
dijudicans corpus domini. q. d. Ita acceditis / ac si corp
dñi nihilo esset dignius reliquo pane naturali.

¶ Potest quidem illud verbū etiam de probatione intelligi /
qua homo peccata sua discutit atq; ponderat / sed ea non
est satis / nec pertinet nisi ad insensatos et crassos illos sa
cramēti contemptores. Non enim sufficit vt probes et pō
deres / q̄ malus fueris / nisi magis ponderes ac probes / q̄
bonus fieri cupias et anheles.

¶ Corollarium.

¶ Si Aplus eo verbo vellet nos probari a nobis / vsq; dum
digni feremus / prius ad impossibile nos obligasset / et
omnes hoies etiā sanctos cōmunionē priuasset / sibi deniq;
ipsi in plerisq; locis contradixisset / vbi clamat omnes esse
A iij